

цитѣ и жилищата на тоя градъ. Прѣдъ отреденото жилище за Царя издигната бѣ величаво една триумфална арка съ надпись:

In hoc signo vincis!

Не далечъ отъ станцията, тамъ, гдѣто бѣше отредено великото тържество — посрѣщането на Царя, бѣ издигната друга величествена арка, надъ която надвисваше Императорския гербъ — Орела, украсенъ отъ горѣ съ надпись: „Александръ II Побѣдителъ“ — на лѣво отъ него — „Карсъ и Ардаханъ“, а отъ дѣсно — „Шипка и Пльвенъ“.

По своята си изящность тая триумфална арка плѣняваше зрителя.

Платформата на станцията бѣше обсипана съ благоухани цвѣтя. Тукъ Царѣтъ, подъ мелодичнитѣ звукове на руския химнъ, бѣ привѣтствуванъ отъ Княгинята Елисавета и Князь Каролъ Ромънски, и отъ висшето духовенство. Въ тоя тържественъ часъ българскитѣ първенци, придружени отъ българскитѣ архиереи Т. Т. П. П. Г. Панаретъ, прѣдсѣдатель на българската община, и Г. Мелетий Софійски, просълзени отъ радостъ, привѣтствуваха Царя-Освободителя въ братска Ромъния. Прочувствено слово отправи Царю българскиятъ архирей Панаретъ:

„Ваше Императорско Величество, нашата община въ своята радостъ не нахожда рѣчи, за да изрази високата признателность Болгарскаго народа Высокимъ Вашимъ мановѣніемъ освобождаемаго. Колѣнопрѣклоно она отправя най-тепли молитви къ Всемогущему Богу за благоденственное житіе и во всѣмъ благопоспѣшеніе Вашего Императорскаго